

den nævnte Ret fungerende Assistenters Poster foreslaaede forøgede med 1.

Lønningsbestemmelserne i §§ 3 og 4 ere overeensstemmende med de i Loven af 19de Februar 1861 §§ 13 og 14 fastsatte, kun at de i sidstnævnte Paragrafer anførte Lønningsstørrelser ere forhøiede med Gjennemsnittet af Sædtillægget, noget afrundet. For Justitssekretairen ved Sø- og Handelsretten er der derhos i § 3 i Overeensstemmelse med den af Rigsdagen ved Finantslovene siden Emanationen af Loven om Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 fastslaaede Regel foreslaaet den samme Lønning som for Justitssekretairene ved de andre Retter. I § 5 ere Lønningsbestemmelserne for de i Loven af 19de Februar 1861 § 15 omhandlede Embeder noget forandrede. De under Landsøver- samt Hof- og Stadsretten ansatte 14 Assisterer og de under Criminal- og Politiretten ansatte 8 Protokolførere ere efter den nævnte Lovparagraf nemlig deelte hver for sig i to lige store Lønningsklasser, der lønnes henholdsvis med 900 Rd. og 700 Rd. hver foruden Sædtillæg. Lige med den ældste Lønningsklasse lønnes de to yngste Protokolfektairer i Høiesteret, og lige med den yngste, der som bemærket senere er forøget med een Protokolfører, lønnes Expedienten i Høiesterets Justitskontor.

Lønningerne have efter Sædomskrivningen været udbetalte med i Gjennemsnit 827 Rd. 24  $\frac{1}{2}$  og 1054 Rd. 24  $\frac{1}{2}$ , til hvilken Forøgelse der formenes ved de lavere lønnede Poster at burde tages et væsentligt Hensyn. For at fastsætte passende Lønningsstørrelser er det nu fundet rigtigst, istedetfor 2 at foreslaae 3 Lønningsfater for de omhandlede Assisterer og Protokolførere, hvis efter det Ovennævnte fremkomne Antal egnede sig til en saadan Trebeling, og tillige at foreslaae Lønningen for den yngste Protokolfektair i Høiesteret sat lige med den mellemste Klasse. Den laveste Lønningsfat er da foreslaaet noget mindre og den høieste noget høiere end efter Loven af 19de Februar 1861.

ad § 6.

For Politidirektøren i Kjøbenhavn er

foreslaaet samme Lønning som for Høiesteretsassessorer er bestemt. Begyndelseslønningen er vel efter Loven af 19de Februar 1861 § 16 for Politidirektøren sat 200 Rd. høiere, foruden at der af Lønningen beregnes Sædtillæg. Men der findes ikke tilstrækkelig Grund til fremtidig at bibeholde denne høiere Lønning.

ad § 7.

For Inspektøerne ved Straffeanstalterne er med Hensyn til de i Loven af 19de Februar 1861 fastsatte Lønninger foreslaaet den Forandring, at Lønningen for Inspektøren ved Viborg Straffeanstalt sættes lige med Lønningen for Inspektøren i Horsens, af Hensyn til, at der i Viborg er, siden Lønningen fastsattes, indrettet Gellefængsel. Derhos ere samtlige Lønninger for Inspektøerne forhøiede med 200 Rd., fordi der efter Forslaget ikke paaregnes nogen Forøgelse gennem Sædtillægget. At Lønningerne for disse ansvarsfulde og besværlige Embeder i sin Tid ikke er fastsat høiere, skyldes formeentlig den Omstændighed, at der er tillagt de Paagjældende fri Bolig, Brændsel og Gas, foruden deres Lønning. At det førstnævnte Emolument er dem tillagt, foreslaaes navnlig af Hensyn til Pensionsretten optaget i Loven.

ad § 8.

Den særdeles Betydning, det for hele Straffesystemet har, at der ved Fængslerne findes dygtige Sjælesørgere, der ere saaledes stillede, at de kunne offere Fængslet deres hele Tid, i Forbindelse med det særdeles Dnskelige i, at Fængselspræsterne lønnes saaledes at de ikke nødsages til altfor hurtigt at søge anden Befordring, har bevirket, at Man har anseet det rettest i det Hele at bringe Forhøielse i Forslag med Hensyn til Lønningerne for disse Embedsmænd og navnlig at foreslaae Lønning for en egen Præst ved Viborg Straffeanstalt, hvor Nødvendigheden af en saadan nu, efterat Fængslet tillige er blevet et Gellefængsel, har viist sig endnu mere paatrængende end tidligere. Lønningerne ville formeentlig findes aspassede efter Embedsvirkomhedens forskjellige Omfang, navnlig naar hensees til, at der er tillagt Præsterne ved Bidsløselille og Horsens Fængsler fri Bolig og Brændedeputat.